

Sygn. akt II AKa 420/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lutego 2022 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Katarzyna Capałowska

Sędziowie SA - Anna Zdziarska (spr.)

SO – Paweł Dobosz

Protokolant: st. sekr. sąd. Marta Kamińska

przy udziale prokuratora Stanisława Wieśniakowskiego

po rozpoznaniu w dniu 8 lutego 2022 r.

sprawy:

T. P. (1), urodz. (...) w W., syna L. i H. z domu Ć. - G.

oskarżonego o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11§ 2 k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez obrońcę i prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 16 czerwca 2021r., sygn. akt XVIII K 74/20

1. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego T. P. (1) w ten sposób, że:

- z podstawy prawnej skazania eliminuje art. 297 § 1 k.k.,

- na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązuje T. P. (1) do pisemnego informowania sądu o przebiegu okresu próby raz na cztery miesiące,

2. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałym zakresie,

3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adv. M. Ł. (1) – Kancelaria Adwokacka w W. 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych w tym 23 % VAT tytułem wynagrodzenia za obronę pełnioną z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

4. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze, w tym 4180 (cztery tysiące sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE	
--------------	--

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 420/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 16 czerwca 2021r., sygn. akt XVIII K 74/20

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia obrońca- adw. M. Ł. (2)

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść - obrońca

na niekorzyść - prokurator

w całości obrońca

# w części prokurator	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty obrońcy		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu – tj. art. 297 § 1 k.k.	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu Zarzut Prokuratora – obraza art. 72 § 1 k.k.	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia – tj. art. 7 i 410 k.p.k. w ten sposób, że Sąd Okręgowy: - uznał za wiarygodną opinię grafologa uznając, że to T. P. (1) sfalszował podpis G., w sytuacji gdy biegły jedynie nie wykluczył, że oskarżony jest autorem podpisu, - uznał za wiarygodne zeznania R. G. i P. W.;	

	<p>Obrazę art. 167 § 1 k.p.k. w zw. z art. 170 § 1 ust. 1 k.p.k. oraz art. 54 k.p.k. poprzez przeprowadzenie dowodu z dokumentów zaoficerowanych przez (...) S.A., pomimo iż jego przedstawiciel był umocowany wyłącznie do reprezentowania pokrzywdzonego w postępowaniu przygotowawczym</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia poprzez przyjęcie, że T. P. (1) dopuścił się czynu zabronionego z art. 286 § 1 k.k.</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</p>	
#	<p>art. 439 k.p.k.</p>	
#	<p>brak zarzutów</p>	

1.4. Wnioski

#	<p>uchylenie</p>	#	<p>Zmiana i uniewinnienie (wniosek obrońcy)</p> <p>Zmiana i orzeczenie obowiązku na podst. art. 72 § 1 pkt 1-8 k.k. (wniosek prokuratora)</p>
---	------------------	---	---

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p><u>Zarzut prokuratora</u>: obrazy art. 72 § 1 k.k. – zasadny.</p> <p><u>Zarzuty obrońcy</u>: obrazy prawa procesowego i błędu w ustaleniach faktycznych – niezasadne, zasadny zarzut obrazy art. 297 § 1 k.k.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>W odniesieniu do apelacji obrońcy Sąd zważył, co następuje:</p> <p>Nie zawsze, gdy dochodzi do obrazy prawa procesowego, to ma ona wpływ na treść orzeczenia. Pomimo tego, że ze złożonego pełnomocnictwa z dnia 17.01.2017r. (k.7) wynikało że spółka (...) SA z siedzibą w Ł. upoważniła adw. K. K. do występowania w jej imieniu w postępowaniu przygotowawczym i pokrzywdzony bank występował w charakterze oskarżyciela posiłkowego w postępowaniu sądowym na podstawie oświadczenia złożonego na etapie postępowania przygotowawczego (k. 579-580), to uchybienie to zostało konwalidowane na etapie postępowania odwoławczego. Zostało nadesłane pismo wraz pełnomocnictwem upoważniającym adwokata do działania również w postępowaniu sądowym, wyjaśniające, że omyłkowo nie</p>		

zostało dołączone do akt sprawy. Poza tym zauważyć należy, że nie została zachwiana równowaga broni, co można stwierdzić na tle małej aktywności przedstawiciela (...) w postępowaniu sądowym. Nie zaskarżył on orzeczenia i właściwie nie jest pewne jakie wnioski dowodowe „oferowane” przez pełnomocnika pokrzywdzonego miała na myśli autorka apelacji, które w jej przekonaniu stanowić miały dowód winy T. P. (1). Można się jedynie domyślać, że chodzi o harmonogram spłat, przy czym Sąd Okręgowy uwzględnił wysokość spłaconych rat leasingowych, przypisując oskarżonemu niższą kwotę szkody niż wynikała z pisma banku.

Nie można też zgodzić się z autorką apelacji, że sąd dopuszczając dowód z urzędu, chociażby powziął wiedzę o jego istnieniu od podmiotu nie mającego statusu strony musi wydawać specjalne postanowienie. Samo przeprowadzenie dowodu świadczy o jego dopuszczeniu.

Zarzut oznaczony w apelacji numerem 1 niewątpliwie nawiązuje do wyjaśnień oskarżonego, które Sąd Okręgowy poddał wnikliwej ocenie w zestawieniu z pozostałym materiałem dowodowym i uznał za niezgodne z prawdą w tym zakresie, że zawarł umowę leasingu serwera D. na prośbę właścicielki spółki (...), która jako właścicielka spółki akcyjnej (...) była jedynym właścicielem H.. – Wyjaśnieniom oskarżonego przeczy szereg faktów. Oskarżony jako prokurent samoistny przedmiotowej spółki w dniu 7 grudnia 2016r. zawarł umowę leasingu operacyjnego z (...) S. A., którego następcą jest (...) na zakup serwera marki D. (...), nr

seryjny (...) za kwotę 261.709,56 złotych brutto. Przedłożył przy tym formularz osobisty z danymi T. G. dotyczącymi także jego sytuacji materialnej – Prezesa Zarządu H. i podrobionym podpisem. W tym miejscu należy zwrócić uwagę obrońcy, że Sąd I instancji mając na uwadze treść opinii biegłego nie przypisał oskarżonemu podrobienia podpisu, a jedynie posłużenia się podrobionym dokumentem, co i tak jest wystarczające do uznania, że wyczerpał swym zachowaniem znamiona art. 270 § 1 k.k. Trafnie też na podstawie akt sprawy Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy, XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, sygn. akt. WA XIII Ns – Rej. KRS/(...), sąd meritti wykazał, że T. P. (1) był powiązany z H. od 2015r., jako Prezes Zarządu, nawet wtedy gdy udziały nabyła R. G.. Z kolei adres korespondencyjny był miejscem zamieszkania oskarżonego w W., gdzie na ogrodzeniu posesji wywiesił szyld. Kiedy nominalnym Prezesem Zarządu został T. G., oskarżony objął funkcję prokurenta.

O ile skarżąca powołując się na konflikt z R. G. w ten sposób neguje jej zeznania oraz konkubenta P. W., to już takich zarzutów nie formułuje pod adresem sąsiada T. T. G., a ten wyraźnie wskazał, że zgodził się objąć funkcję Prezesa Zarządu wyłącznie na prośbę oskarżonego na okres kilku dni. Z faktu tego jasno wynika, że oskarżony szukał sposobu by nie wiązać podczas zawierania umowy leasingowej dwóch zarządzanych przez niego spółek (...). Zasadne są też wywody sądu, że T. P. (1) jako Prezes Zarządu spółki D. nie był w posiadaniu serwera, który następnie miał odsprzedać spółce (...), a ta

bez fizycznego odbioru spółce (...), gdyż jak wynika z zeznań M. K. serwer o takim numerze nie istnieje w rejestrach jako wyprodukowany w Europie, gdzie działają zakłady (...). Inny natomiast serwer oskarżony nabył od P. A. (1), ale cena znacząco odbiegała od zakupionego przez leasingodawcę. Dopiero w dniu 20.12. 2016r. P. A. wystawił fakturę pro -forma dla nabywcy D. na zakup serwera marki D. o wartości 9 tysięcy złotych. Fakturę sprzedaży wystawił 13 stycznia 2017r. i przesłał serwer nabywcy. Nie sposób też pominąć mozolnej analizy dokumentacji księgowej, którą przeprowadził Sąd Okręgowy na str. 59 pisemnych motywów wyroku, z której wynika, że przelewy pieniędzy na rzecz spółki (...) ze spółki (...) rozpoczęły się po przelaniu ich przez bank, pomimo zapisów wynikających z wcześniejszych faktur.

Wszystko to świadczy o fikcyjnym charakterze transakcji, czego uwiarygodnieniem miał być zakup serwera po upływie około miesiąca od zawarcia umowy z bankiem. Słusznie wskazał Sąd Okręgowy, że przedmiotem leasingu miał być nowy serwer, a nie nabyty na allegro nie wcześniej niż 13 stycznia 2017r. i wymagający doposażenia. W tej sytuacji jak najbardziej logiczny jest wniosek Sądu Okręgowego, że wiarygodne są zeznania kwestionowanych w apelacji świadków R. G., która zeznała że udziały w firmie (...) nabyła za pieniądze T. P. (1), ale żadnej działalności nie prowadziła oraz P. W., który podał, że nie miała miejsca sytuacja, aby przyjmował na siebie zobowiązanie wyposażenia serwera w pamięć. Fakt pozostawiania w konflikcie R. G. z oskarżonym nie stanowi wystarczającej przyczyny by

<p>jej depozycjom odmówić waloru wiarygodności w sytuacji, gdy na przestępstwie oszustwa, jako Prezes Zarządu spółki D. korzystał wyłącznie on sam, natomiast spółka (...) była potrzebna jedynie do stworzenia tła dla tego czynu. Sąd Okręgowy prawidłowo przeanalizował zamiar oskarżonego. W kontekście tego, że w dacie zawierania umowy, jak też później nie było przedmiotem leasingu nie wpływa na ocenę jego zachowania fakt, że T. P. spłacił kilka pierwszych rat.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu nie był zasadny.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Zasada swobodnej oceny dowodów ma charakter zasady o podstawowym znaczeniu. Przekonanie o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną prawa procesowego jeżeli poprzedza je ujawnienie w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 k.p.k.) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy (art. 2 § 2 k.p.k.), stanowi ono wynik rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego (art. 4 k.p.k.), jest wyczerpujące i logicznie - z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, a nadto</p>		

zgodnie art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k.
- właściwie uargumentowane w uzasadnieniu wyroku.

Z tego powodu niezasadnie obrońca zarzuciła obrazę art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k. Sąd I instancji rozważył okoliczności przemawiające zarówno na korzyść jak i niekorzyść oskarżonego. Wręcz drobiazgowo z rozbiciem na czynniki pierwsze przeanalizował wyjaśnienia T. P. (1) i wykazał mu liczne rozbieżności uniemożliwiające uznanie ich w zasadniczej części za wiarygodne. Nie tylko zeznania kwestionowanych przez obrońcę świadków – R. G. i P. W. świadczyły o winie oskarżonego. Istniał także inny materiał dowodowy, który zezwalał na uznanie wyjaśnień T. P. za przejaw realizacji jego linii obrony.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięzłe o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<u>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
<u>1.</u>	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrokiem z dnia 8 lutego 2022r., w sprawie II AKa 420/21 Sąd Apelacyjny w Warszawie utrzymał w mocy zaskarżony wyrok wobec T. P. (3) w zakresie winy i kary.	

Zwiężle o powodach utrzymania w mocy	
Sąd I instancji oparł ustalenia faktyczne na całokształcie okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, nie pomijając żadnego z istotnych dowodów, zaś wyciągnięte wnioski pozostawały pod ochroną art. 7 k.p.k. Dokonał trafnej subsumpcji zachowania oskarżonego pod normę art.286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k.	
<i>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
	Przedmiot i zakres zmiany
<p>Wyrokiem z dnia 8 lutego 2022r., w sprawie II AKA 420/21 Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że:</p> <ul style="list-style-type: none"> - z podstawy prawnej skazania wyeliminował art. 297 § 1 k.k., - na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązał T. P. (1) do pisemnego informowania sądu o przebiegu okresu próby raz na cztery miesiące. 	
Zwiężle o powodach zmiany	
<p>Zgodnie z art. 72 § 1 k.k. zawieszając wykonanie kary, sąd zobowiązuje, a jeżeli orzeka środek karny może zobowiązać skazanego do między innymi informowania kuratora o przebiegu próby. W przedmiotowej sprawie nie orzekano środka karnego, a zatem uwzględniając apelację prokuratora należało dokonać zmiany zaskarżonego wyroku.</p> <p>Brzmienie art. 297 § 1 k.k., - kto, w celu uzyskania dla siebie lub kogo innego, od banku lub jednostki organizacyjnej prowadzącej podobną działalność gospodarczą na podstawie ustawy albo od organu lub instytucji dysponujących środkami publicznymi - kredytu, pożyczki pieniężnej, poręczenia, gwarancji, akredytywy, dotacji, subwencji, potwierdzenia przez bank zobowiązania wynikającego z poręczenia lub z gwarancji lub podobnego świadczenia pieniężnego na określony cel gospodarczy, instrumentu płatniczego lub zamówienia publicznego, przedkłada podrobiony, przerobiony, poświadczający nieprawdę albo nierzetelny dokument albo nierzetelne, pisemne</p>	

oświadczenie dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego, instrumentu płatniczego lub zamówienia, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Z treści tego przepisu oraz art. 709 k.c. wynika, że umowa leasingowa nie może stanowić przedmiotu przestępstwa tzw. kredytowego, ponieważ przedmiotem tej umowy jest rzecz, którą finansujący zobowiązuje się oddać korzystającemu do używania przez czas oznaczony, a korzystający zobowiązuje się zapłacić finansującemu w uzgodnionych ratach wynagrodzenie pieniężne. W tym zakresie apelacja obrońcy oskarżonego okazała się zasadną, co doprowadziło do wyeliminowania z podstawy skazania art. 297 § 1 k.k.

<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>		
<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia</u>		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylenia	
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>	
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
4	<p>Na podst. art.626 § 1 k.p.k., art. 627 k.p.k., art. 634 k.p.k., art.636 § 1 k.p.k. orzeczono o kosztach postępowania, zaś o opłacie na podst. art.2 ust. 1 pkt 3 i art.3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r., Nr 49 z póź. zmianami)</p> <p>O wynagrodzeniu za obronę pełnioną z urzędu w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie § 17 ust. 1 pkt 5 i § 4 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.</p>

7. PODPIS
Anna Zdziarska Katarzyna Capałowska Paweł Dobosz

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>	
Kolejny numer załącznika	1

Podmiot wnoszący apelację	Obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 16 czerwca 2021r., w sprawie o sygn. akt XVIII K 74/20		
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej		

	orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.3. <u>Granice zaskarżenia</u>	
Kolejny numer załącznika	2
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 16 czerwca 2021r., w sprawie o sygn. akt XVIII K 74/20	
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
<u>1.4. Wnioski</u>			
#	uchylenie	#	zmiana